Nr. 124. Poznan, piątek 28. października 1927. IX. Rok.

RYNEK DRZEWNY

ORGAN DLA HANDLU I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

OFICJALNY ORGAN GIEŁDY DRZEWNEJ W BYDGOSZCZY, OFICJALNY ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁOWCÓW DRZEWNYCH W POZNANIU, OFICJALNY ORGAN KURSU HANDLU DRZEWEM W BYDGOSZCZY.

WYCHODZI W PONIEDZIAŁKI, ŚRODY I PIĄTKI.

PRZEDPŁATA na listopad 1927 r. wynosi: w Poznaniu przy odbiorze z ekspedycji: 4.— złote. Na pocztach 4.19 złote. Pod opaską wprost z ekspedycji w kraju i w wolnem mieście Gdańsku: 4.70 złote. Pod opaską za granicą (oprócz Gdańska): 6.— złotych. Numer pojedyńczy kosztuje: w Poznaniu w Ekspedycji 36 groszy. Z przesyłką pocztową w kraju i w wolnem mieście Gdańsku 40 groszy. Zagranicą 60 groszy.

Redakcja, Administracja, Ekspedycja „RYNKU DRZEWNEGO": Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 1820.
Drukarnia: Poznań, Wielkie Garbary 20. Nr. telefonu 3406.
Konta bieżące: Konto P. K. O. 206377. Bank Handlowy w Warszawie Oddział w Poznaniu. Bank Przemysłowców Poznań. Bank Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego w Poznaniu.

Smutny i pocieszający bilans.

Ogłoszone ostatnio dane przez Główny Urząd Statystyczny dla wywozu naszego w pierwszych dziewięciu miesiącach r. b. w porównaniu z tym samym okresem roku ubiegłego przedstawiają się jak następuje:

Drzewo	Tonny			Tysiące frank. złot.		
	wrzes.	Styczeń-wrzes.		wrzes.	Stycz.-wrzes.	
	1927	1927	1926	1927	1927	1926
Mat. i wyroby drzewne	554165	4977409	3701316	31 936	273517	152556
Papierówka	135751	930564	829497	4 246	28229	19811
Kopalniaki i okrąglaki	94478	845968	619045	2 383	21508	12381
Kłody, kloce i dłużyce	88636	1213726	656884	4 483	61223	22662
Bale, deski i łaty . . .	192287	1525919	1097223	17 045	126363	66596
Słupy telegraficzne . .	4849	52797	61126	208	2110	1908
Podkłady kolejowe . .	16593	171316	264604	1 039	10308	12449
Wyroby bednarskie . .	2744	31006	32217	470	5069	4276
Meble wszelkie	538	4290	4239	579	4966	4651
Forniery klejone i wyroby z nich	1727	15866	12721	685	6397	3959

Niżej podajemy zmiany tak pod względem ilościowym jak i wartościowym w porównaniu z tym samym okresem r. ub. we formie rubryki, aby wypośrodkowane rezultaty były bardziej przejrzyste.

Drzewo	Wzrost albo spadek w %		Absolutny wzrost albo spadek wartości w %
	ilości	wartości	
Mat. i wyroby drzewne	+ 34	+ 80	+ 46
Papierówka	+ 12	+ 47	+ 35
Kopalniaki	+ 36	+ 50	+ 14
Kłody, kloce i dłużyce	+ 84	+177	+ 93
Eale, deski i łaty . .	+ 40	+ 90	+ 50
Słupy telegraficzne . .	— 15	+ 11	+ 26
Podkłady kolejowe . .	— 36	— 14	+ 22
Wyroby bydnarskie . .	— 4	+ 19	+ 23
Meble wszelkie	bez zmiany	+ 6	+ 6
Forniery	+ 25	+ 61	+ 36

Na największą uwagę zasługują pozycje: kłody, kloce i dłużyce oraz bale, deski i łaty. Wzrost wywozu materjału tartego nie rozwija się tak intensywnie jak wywóz surowca, co może ma swoje częściowe uzasadnienie w przeciwstawieniu absolutnego wzrostu wartości obu tych grup. Pomimo wszystko na zasadzie powyższej statystyki otrzymujemy według pobieżnego tylko obliczenia proporcję: ilość wywiezionego w tegorocznym okresie sprawozdawczym drewna okrągłego ma się do marterjału tartego, przeliczonego również na tonny okrąglaka jak 6:11, podczas gdy odnośne wartości mają się jak 10:21.

Według powyższej statystyki Polska wywiozła w pierwszych 9 miesiącach rb.

drzewa okrągłego . . . . . 1 213 726 t
materjału przeliczonego na drzewo okrągłe . . . . . . 2 288 888 t

Za podstawę naszego obliczenia materjału tartego wzięliśmy jako średni odsetek przetarcia 60 procent, doliczając jeszcze 10 procent masy drzewnej tytułem prędszego wysychania bali i desek niż drewna okrągłego.

Ciekawe są również zmiany absolutnej wartości w innych pozycjach, które mają raczej wartość statystyczną. Zresztą nie może też być inaczej, gdyż powyższe zestawienie Głównego Urzędu Statystycznego podaje rozwój w najgrubszych zarysach, nie różniczkując na razie poszczególnych grup.

W przeciwstawieniu do cen krajowych, znamienne ceny kopalniaków eksportowych, nie rozwijające się w tak szybkim tempie, jak właśnie krajowe.

Taksamo i papierówka zyskała na wartości.

Powracając jeszcze raz do drewna okrągłego i materjału tartego nie możemy stwierdzić małej tylko rozpiętości między wartością półfabrykatu a surowca eksportowego. Z tym stanem rzeczy jest połączony cały szereg zagadnień, mających pierwszorzędne znaczenie, gdyż celem każdego gospodarstwa narodowego jest przecież stwarzanie warsztatów pracy w kraju, aby przeprowadzić u siebie jak najdalej posunięty proces produkcji.

Pocieszający jest bez wątpienia ten fakt, że **Polska zdołała w okresie sprawozdawczym przeprowadzić dość znaczną poprawkę cen, znajdującą swój wyraz statystycznie w wzroście 46%-owym. Jeżeli z drugiej strony uwzględnimy, że złoty stanął na poziomie 43% niższym od parytetu, natenczas mamy w rzeczy samej wyrównanie jego spadku.** Tem się też tłumaczy żywy popyt na drzewo nasze, będące jeszcze zawsze tańszem

aniżeli gdzie indziej. To są naturalnie rozważania teoretyczne, nieco odbiegające od rzeczywistości, gdyż praktyka życiowa wskazuje nam, że stosunki kształtują się różnie. W przybliżeniu jednak wnioski wypośrodkowane na zasadzie powyższej statystyki zgadzają się, jeżeli przeciwstawimy je barometrowi stosunków u nas, a mianowicie popytowi i podaży.

W. Ruszkowski.

Szacowanie masy sześciennej drzewostanu.

Szacując każde drzewo zosbna, a następnie zbierając poszczególne rezultaty — stosujemy metodę szacowanie masy sznściennej drzewostanu na oko.

W tym celu dzieli się obszar leśny na odnośne rejony, w których kolejno odbywa się szacowanie, notowanie oraz znaczenie każdego drzewa.

Jednakowoż sposób ten nie jest odpowiednim w dzisiejszem stanie rozwoju przemysłu drzewnego.

Można go zastosować wyłącznie w tych drzewostanach, których powierzchnia nie zajmuje wielkich przestrzeni.

W drzewostanach większych i zwartych, szacowanie takie zajęło by zbyt wiele czasu i rezultaty obliczeń nie byłyby tak ścisłe, jakich wymaga się przy tego rodzaju kalkulacjach, to też zastosowano nową metodę, a mianowicie: szacowanie powierzchniami. Sposób ten posiada między innemi i te zalety, że wyniki obliczeń osięga się w stosunkowo krótkim czasie i z należytą dokładnością. Ostatnio szacowanie lasów powierzchniami miało miejsce w okręgu łuckim.

Zaznaczyć wypada, że szacowanie powierzchniami stosowane jest obecnie nawet w najbardziej postępowych gospodarstwach leśnych. Zasadniczo określa się masę sześcienną na jednostce powierzchni (hektar wzgl. morga) w przeciwnym bowiem razie zastosowanie tej metody do wielkich przestrzeni leśnych, jak to dawniej czyniono, wykazałoby nieuniknione błędy.

Szacując jakiś drzewostan na oko, porównuje się właściwie go z drzewostanem innym, którego obraz tkwi w pamięci i którego masa sześcienna jest już znaną.

Ponieważ obraz pierwotny przez ciągłe przesuwanie się nowych obrazów leśnych, zaciera się w pamięci, należy go odświeżyć przez rzeczywiste wymierzanie i wyklupowanie.

Najważniejszym bodaj czynnikiem w należytem szacowaniu drzewostanu jest bezwzględnie dokładność, ścisłość, a uzależnia się one nietylko od wprawy ujęcia systemu obliczań lecz w równej mierze odgrywa tu niepoślednią rolę sam stan lasu, gdyż równowiekowość, jednogatunkowość drzew, równomierna przymieszka i racjonalne trzebieże są nieodzownymi warunkami do należytego obliczenia.

Wszystkie te czynniki posiadają lasy odnawiane odręcznie, gdzie racjonalna gospodarka i urządzenie lasu zmniejszyło obszary i ujednostajniło wygląd drzewostanów.

Szacowanie masy sześciennej drzewostanów na oko zyskuje dużo na dokładności jeśli używa się tablice wydajności.

Pod tablicami wydajności należy rozumieć tabeleryczne zestawienie masy sześciennej na jednostce obszaru, według gatunków drzew, wieku i siedliska.

W celu należytego korzystania z tablic wydajności, niezbędnym jest znać klasę siedliska oraz wiek drzewostanu.

Tablice takie nie trudno jest samemu sporządzić, obliczając jaknajdokładniejszą metodą kilkanaście powierzchni próbnych na wybitnych, charakterystycznych siedliskach. Masy powierzchni próbnych sprowadza się do obszaru 1 ha i układa się tabele według wieku i siedliska. Masy brakującego wieku lub siedliska można znaleść przez interpelację.

Dokładność omawianych tablic znacznie zwiększy się, jeśli uwzględni się w nich wyniki zrębów; tym sposobem można ułożyć lokalne tablice wydajności.

Jeśli zachodzi potrzeba szacowania większych obszarów leśnych, wówczas ułożenie miejscowych tablic wydajności staje się koniecznością, a to z tego względu, że takowe przyczyniają się znacznie do większej dokładności pracy.

W takich razach, używać można (choć zwykle z mniejszą dokładnością) ogólnych czyli normalnych tablic wydajności, w których znajdziemy normalną masę sześcienną tabelarycznie ułożoną według siedlisk i wieku. Używając normalnych tablic, należy wiedzieć, prócz klasy siedliska i wieku, stopień zepnienia (zwarcia), aby z jego pomocą zredukować normalne masy tablicy do rzeczywistych mas drzewostanu.

Dalszym warunkiem stosowania normalnych tablic wydajności jest, żeby szacowany drzewostan wzrósł w takich samych warunkach na jakich ułożono tablice t. zn. by drzewostan był odnawiany, należycie czyszczony, racjonalnie trzebiony i wogóle prowadzony według zasad gospodarki leśnej. W takich razach najłatwiej oznaczyć jest wiek przez wyliczenie okołków, stojów lub ostatecznie, z książkowości leśnej.

Natomiast stopień zepnienia (zwarcia) szacuje się na oko w procentach lub dziesiętnych (0.1—1.0) pełnego zapnienia.

Oczywiście pewniejszym sposobem oznaczenia zepnienia, byłoby wyklupowanie lasu i obliczenie sumy przekrojów.

Lecz i ta droga nie prowadzi do wyników niezachwianych, gdyż dotąd nie oznaczono wogóle „zepnienia normalnego".

Do oznaczenia klasy siedliska mamy dziś już dobre wskazówki w wysokości przeciętnej drzewostanu.

Dlatego też zawsze zawierają tablice wydajności w przeciwieństwie do starych, rubrykę dla wysokości przeciętnej drzewostanu. Przy pomocy tablic wydajności, dziennie oznaczyć można masę sześcienną na przestrzeni 60—130 ha, a w równostajnych lasach sosnowych nawet jeszcze więcej.

O przetworzeniu trocin oraz odpadków drzewnych na glukozę.

(Dokończenie).

Produkcja przy zastosowaniu dyfuzorów odbywa się w nast. sposób.

Do pierwszngo dyfuzora wsypuje się, w miarę potrzeby, pewną ilość suchych trocin, w drugim — skupia się lignina (substancja), natomiast w pozostałych 16 cylindrach odbywa się proces tworzenia się glukozy oraz płukanie jej.

Podczas przetworzenia trocin na glukozę przy użyciu kwasu solnego osięga się stosunkowo wysoką temperaturę lecz jednocześnie traci się dużą ilość ciepła, co może w konsekwencji spowodować łatwy rozkład poszczególnych związków chemicznych glukozy.

W celu uniknięcia tego niekorzystnego dla dalszej produkcji objawu, niezbędnem jest postępować ściśle według fachowych wskazówek.

Przedewszystkiem należy używać do przetworu suchych trocin oraz polewać je kwasem solnym o mocy 40%. Ogółem stosunek kwasu do zawartej w nim wody winien określać się w granicach 40%, natomiast stosunek kwasu do glukozy — 150, w ten sposób osięgamy równowagę przez co proces hydrolizy postępuje w powolnem lecz systematycznem tempie.

W pierwszym dyfuzorze kwas pozostaje w przeciągu 8 godzin w bezpośredniej styczności z trocinami,

a następnie gotowy rozczyn wskutek wyparcia go przez dolanie kwasu, dostaje się do drugiego z kolei dyfazora, który już winien zawierać odpowiednią ilość suchych trocin.

W dalszym ciągu powyższym sposobem wypełnia się automatycznie rozczynem glukozy następne cylindry, w których uzyskuje się stopniowo zwiększenie gęstości rozczynu. Jak wspomniano poprzednio, wyparowanie rozczynu glukozy oraz usunięcie śladów kwasu solnego winno być w celu uniknięcia rozkładu składników glukozy uskuteczniane w próżni (vacnum) o temperaturze do 70°.

Według pomysłowej i nadzwyczaj praktycznej koncepcji dra Bergins'a można wykazać odpowiednią ciepłotę dla wyparowania przez użycie ogrzanego oleju neutralnego, który miesza się z rozczynem umieszczonym w próżni.

Wydzielający się kwas skupia się przez co można zużytkować go ponownie do utworzenia rozczynu.

Poza tą metodą istnieje jeszcze wiele innych sposobów wyparowania glukozy i osuszania jej w stosunkowo niskiej temperaturze; między innymi znane są dwa sposoby suszenia, a mianowicie: 1) suszenie gorącymi gazami w tak zw. gazowych suszniach oraz 2) rozpylające susznie, które obecnie mają szerokie zastosowanie w wyparowaniu i osuszaniu chemicznych substancji, jakie ulegają łatwemu rozkładowi lub wchodzą w związki z kwasami przy wysokiej temperaturze. Do tego rodzaju aparatów należy odnieść aparat Krausego, który zasługuje na szczególną uwagę ze względu na to, że posiada on wiele zalet praktycznych.

Przy zastosowaniu tego aparatu do omawianego celu, można otrzymać hygroskopijny cukier żółto-białego koloru, dobrej jakości z zawartością 89% cukru, 1% kwasu solnego, 7% wody oraz 2% soli.

Kwestja dalszej przeróbki jest narazie jeszcze w toku badań. Nadmienia się, że sposób ocukrzania trocin drzewnych przy zastosowaniu dyfuzorów, wynalazł Rheinan.

Sposób ten uważany jest w kołach fachowców za najbardziej odpowiedni i korzystny pod względem wydajności.

Produkcja glukozy systemem dyfuzyjnym sięga 60% wagi trocin, podczas gdy podług teoretycznych obliczeń produkcja powinna wynosić 68%.

Podnieść należy fakt, że problemat ocukrzania trocin oraz odpadków drzewnych zasadniczo jest technicznie opanowany. Mając na celu ostateczne i wszechstronne rozwiązanie tego zagadnienia niezbędnem jest gruntownie zbadać poszczególne metody tej produkcji i stwierdzić na podstawie doświadczeń, które z nich z punktu widzenia handlowego nadają się u nas do zastosowania w fabrycznych rozmiarach.

W pobliżu ośrodków przemysłu tartacznego rozległe miejsca zajmują nagromadzone trociny oraz nieużyteczne odpadki drzewne, które gniją nieproduktywnie, co wpływa ujemnie na znajdujący się w pobliżu materjał tarty i które są nader niebezpieczne w razie pożaru.

Przy tarciu kłód około połowy miąższu drzewnego odchodzi na odpadki, przyczem na trociny drzewne przypada z tego tytułu ca 12—13%.

Samo przez się rozumie, że kwestja zużytkowania trocin jest ze wszechmiar aktualną, a zrealizowanie jej drogą systematycznej produkcji glukozy i alkoholu etylowego otworzy nowe horyzonty dla naszego przemysłu drzewnego. Według ostatnich wiadomości z tej dziedziny w Niemczech, we Włoszech i w Ameryce Półn. przystąpiono do budowy fabryk, zadaniem których będzie produkcja glukozy z trocin drzewnych.

Prace Międzynarodowego Kongresu Leśnego w Rzymie.

Międzynarodowy Instytut Gospodarczy w Rzymie opracowuje rezultaty obrad Międzynarodowego Kongresu Leśnego, które w najbliższej przyszłości mają być wydane.

Prace M. K. L. zawierają rezolucje i informacje z posiedzeń Kongresu, który odbył się w maju 1926 r.

Całość materjału zebrano dotychczas w 4 tomach po 750 stron, zawierających 300 fotografji i kartogramów.

Piąty tom, w którym umieszczono ogólną część, (mowy, sprawozdania z posiedzeń) przygotowuje się obecnie do druku.

Prace te niewątpliwie wykażą niemałe korzyści dla przemysłu leśnego wszystkich krajów, gdyż roztrząsają kwestje z dziedziny kultury lasów, ich statystyki i ekonomji, tudzież wyczerpująco wykłada się w nich prawo leśne, porusza się zagadnienia z dziedziny przemysłu leśnego, techniki obróbki oraz racjonalnego wykorzystania masy drzewnej. Jeden z tych tomów poświęcony jest niemal całkowicie przepisom dotyczącym meljoracji, gospodarce rolnej w miejscowościach górzystych, chorobom roślin, łowiectwu oraz bogactwom lasów podzwrotnikowych i racjonalnej ich eksploatacji.

Pierwszy tom zawiera: regulamin i program prac kongresu, spis uczestników, zestawienie wniosków oraz treść rezolucji (300 stron).

Drugi tom: referaty, dotyczące prac pierwszej sekcji (statystyka, polityka, ekonomje lasów, prawo leśne) 780 stron.

Trzeci tom: referaty prac sekcji pierwszej (dokończenie) i drugiej (przemysł, handel oraz produkcje leśne) 744 stron.

Czwarty tom: referaty prac trzeciej sekcji (zagadnienia techniczne z dziedziny kultury lasów oraz ich eksploatacji) 750 stron.

Piąty tom: referaty prac w sekcjach 4a i 4b (treść umieszczona powyżej).

SPRAWOZDANIA HANDLOWE.

Z WŁOSKIEGO RYNKU DRZEWNEGO.

Włochy posiadają na całej powierzchni kraju 5.545.000 ha lasów, z których 63% należy do lasów górskich.

Do lasów państwowych należą bardzo szczupłe obszary, które wynoszą około 3%.

Odnośnie produkcji przemysłowej zaznaczyć wypada, że $^9/_{10}$ wyrobionego mat. leśnego przypada na drewno opałowe tudzież na węgiel drzewny, pozostałe $^1/_{10}$ spotrzebowuje się dla produkcji przemysłowej (papiernictwo, celuloza).

To też włoskie rynki drzewne zaopatrzone są w dostatecznej ilości w krajowe drewno opałowe oraz w węgiel drzewny, co się dotyczy zaś materjału drzewnego, zużywanego w przemyśle fabrycznym, włoski przemysł drzewny jest zmuszony brakującą ilość sprowadzać z zagranicy.

Jak wykazuje statystyka, konsumcja importowanego drewna w głównej mierze dotyczy twardych gatunków, którego wartość wynosi w rocznym obrocie ca 1 miljard lirów.

RYNKI KRAJOWE.

Wyniki sprzedaży drewna użytkowego i opałowego w nadleśnictwach państwowych.

Nadleśnictwo Państwowe Dębowo D. L. P. Toruń.

Licytacja w dniu 21. października 1927 r.

Sosna	szczapy opałowe	za mp.	11.55	zł
„	wałki opałowe	„	9.00	„
Świerk	szczapy opałowe	„	7.50	„

Na rynku Warszawskim notowane były następujące ceny w okresie od 1. IX. do 1. X. 1927 r. na budowie w śródmieściu:

Ciesielskie materjały kantowe	za 1 m³	95	zł
Ciesielskie materjały tarte	„	130	„
Deski i bale	„	120	„
Łaty	„	145	„
Sosnowe materjały stolarskie	„	175	„
Dębowe materjały stolarskie	„	235	„
Dębowa klepka posadzkowa	za 1 m²	10,50—13	„
Kostki brukowe 10 cm	za 1 m²	15.50	„
Smoła drzewna	za 1 kg	0.40	„
Karbolineum	„	0.55	„

Notowania oficjalnej Giełdy Zbożowej w Poznaniu:

Cena za 100 kg. netto franco stacja załad., ładunki całowagonowe, dostawa natychmiastowa.
dnia 26. 10. na żyto: r., 1927 37.50 — 38.50 zł.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

KOMUNIKAT.

Podajemy do wiadomości członków Oddziału Poznańskiego Związku Zaw. Leśników w Rz. Pol., że zaszedł pierwszy wypadek śmierci ubezpieczonego w kasie pośmiertnej tut. Oddziału, a mianowicie zmarł wskutek nieszczęśliwego wypadku ś. p. Rudolf Podgórski, sekretarz nadleśnictwa Czeszewo, gorliwy członek Związku, który zaskarbił sobie wdzięczną pomięć pomiędzy członkami Koła Wrzesińskiego a także całego Oddziału.

Pozostałej rodzinie wypłaciliśmy 410,—zł, z Funduszu Zapomogowego w dniu 21. bm.

Stosując się do § 6 ustęp b. Regulaminu Funduszu, nie pobiera się bieżącej składki 1 złotowej, z powodu, że w chwili wypłaty zapomogi znajdowała się w Kasie Funduszu kwota trzykrotnie większa.

Sekretarz Oddziału Hasiński — Prezes Oddziału Przybylski.

Frachty morskie.

„Polska Agencja Morska" w Gdyni notuje następujące frachty morskie z Gdańska/Gdyni:

Drzewo. Kopalniaki: 700 std. Gdańsk/Gdynia — Wschodn. Anglja sh. 37.—, Materj. tarty: 650 std. — Londyn sh 38. –, — 145 std. do Ramsgate sh 50.—, Materj. tarty: 600 std. D. B. E. do Manchester sh. 45.— do 48.—, — 700 std. do Gorston sh 50.—, 4000 ton podkładów kolejowych Gdańsk/Gdynia sh 14.— load.

Sytuacja na rynku frachtowym na ogół pozostaje bez zmiany. Daje się zauważyć większa podaż tonażu. Ożywił się rynek frachtowo-węglowy do Włoch. Armatorzy jednakowoż są zdecydowani żądać wysokie raty tak, że zafrachtowań jest stosunkowo mało. Rynek drzewny w Anglji i Francji jest słaby, co utrzymuje na stosunkowo niskim poziomie stawki frachtowe.

Dom Handlowo-Eksportowy „Austropol" sp. z ogr. odp.
Siedziba spółki w Warszawie Szpitalna 1. Celem spółki jest handel drzewem węglem i produktami naftowymi. Kapitał zakładowy 10.000 zł. podzielony na 100 udziałów. Zarządcami są: Jan Niżycki, Juljusz Weinbaum obaj z Warszawy.

Handel i Przemysł Leśny „Oran" sp. z ogr odp.
Siedziba spółki w Warszawie. Celem spółki jest prowadzenie handlu i przemysłu leśnego. Kapitał zakładowy 2.000 zł, podzielony na 100 udziałów. Zarządcami są: Jan Orłowski, Władysław Anusz, obaj z Warszawy.

Kilka słów o „Rynku papierniczym".

Jesteśmy w posiadaniu numerów „Rynku Papierniczego", wydawanego w Poznaniu przez p. B. Kapelę.

Pismo to jest niezależnym organem propagandowym i fachowym dla handlu i przemysłu papierniczego.

Dwutygodnik ten w wyczerpujących artykułach porusza aktualne zagadnienia z dziedziny papiernictwa, uświadamia czytelników o potrzebach i stanie krajowego rynku papierniczego informuje o rozwoju produkcji oraz o kierunkach polityki handlowej, dotyczącej tej gałęzi przemysłu

Wspomniane numera pisma zawierają liczne komunikaty z rynków zagranicznych, udzielają wiadomości o ruchu spółdzielczym w tej branży i streszcza uchwały Walnego Zjazdu Związku Zakładów Graficznych i Wydawniczych w Polsce Zach., omawiając przytem tło dyskusji oraz poszczególne kwestje, wchodzące w zakres programu zjazdu.

Po zatem omawiany dwutygodnik zawiera ciekawe wiadomości w dziale „Nowości".

Jako pismo wyłącznie fachowe nie posiada ono kierunku politycznego, jest nawskroś bezpartyjne i przyznać należy stoi pod każdym względem na wysokości swego zadania.

Notowania dewiz z dnia 27. października 1927 r.

Obsługa radjotelegraficzna P. A. T-icznej.

Dewiza	Stopa dyskont.	Parytet w zł	Notowania za	w Warszawie	Gdańsku	Berlinie	Londynie	Nowym Jorku	Paryżu	Pradze	Zurychu	Wiedniu
Warszawa	8	—	100 zł	—	57,47	46,825	43,50	—	—	—	58,10	79,54
Poznań	8	—	100 zł	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gdańsk	6	113.00	100 Gd. gld.	—	—	81,44	—	—	—	—	—	—
Berlin	7	123.45	100 R. M.	—	—	—	20,39¾	—	608	—	123,75	168,81
Belgja	5½	72.07	100 fr. belg.	—	—	58,26	34,95⅛	13,92⅛	354,75	—	72,17	98,47
Bukareszt	6	100	100 l.	—	—	25,64	792,—	—	15,70	—	3,17	4,33⅛
Budapeszt	6	90.67	100 pengo	—	—	73,16	27,84	—	—	—	90,72	123,75⅛
Holandja	3½	208.31	100 gld. hol.	358,90	—	168,36	12,09 1/16	40,28¼	1025,50	—	208,75	284,62
Kopenhaga	5	138.88	100 k. d.	—	—	112,10	18,17¼	26,79	—	—	138,90	189,45
Londyn	4½	25.22	1 funt ster.	43,40¾	24,98⅛	20,37	—	4,87½	124.06	—	25,25¼	34,33¾
Nowy Jork	3½	5.18	1 dolar	8,90	5,1247	4,1830	4,86 1/30	—	25,47	—	5,18,55	706,95
Paryż	5	100	100 fr. franc.	35,00	—	16,415	124,05	3,92½	—	—	20,35	27,75
Praga	5	105.01	100 k. czesk.	26,41	—	123,99	164,31	—	—	—	15,36	20,94⅛
Rzym	7	100	100 l.	48,68	—	22,84	89,15	—	139,25	—	28,32	38,63
Szwajcarja	3½	100	100 fr. szwajc	171,90	—	80,64	25,25	19,28½	491.—	—	—	136,32
Sztokholm	4	138.88	100 k. szw.	—	—	112, 60	18,08¾	26,92½	686,50	—	139,70	190,35
Wiedeń	6½	72.936	100 szyling	125,83	—	59,05	34,48	—	—	—	73,20	—

KALENDARZ TERMINOWY
SPRZEDAŻY DREWNA ZARZĄDÓW LEŚNYCH,
oglaszających swe sprzedaże w Rynku Drzewnym.

S = submisje
L = licytacja
W = z wolnej ręki

Termin dnia	godz.	Miejscowość (lokal sprzedaży)	w. = Województwo d. = Dyrekcja Lasów Państw.	Rodzaj drewna	klasa	Dłużyce sztuk	Dłużyce m³	Kopalniaki i inne użytkowe m³	Kopalniaki i inne użytkowe mp.	Drewno opałowe mp.	Bliższe szczegóły W R.D. Nr.	Bliższe szczegóły ogłoszenie	Rodz. sprz.	Uwagi
31. X. 27.	11³⁰	Państw. Nadl. Sieraków (kancelarja)	d. - pozn.		III-IV	794	470,94				120	1295	S	
	12⁰⁰	D. L. P. Białowieża (kancelarja)	d. - białow.								120	1291	L	w celu sprzedaży drewna na pniu na pow. 84,32 ha.
1. XI. 27.		Zarząd Maj. Laski (kancelarja)	w. - pozn.	sosna			20000,—				116	1253	S	
3. XI. 27.	12⁰⁰	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom.	dąb			309,79				120	1290	S	
5. XI. 27.	11⁰⁰	Państw. Nadl. Ruda (kancelarja)	d. - toruńska	dąb	I-V	350	351,65				121	1296	S	
8. XI. 27.	9⁰⁰	P. N. Przewodnik (oberża Szczepański, Przewodn.)	d.- bydgoska								94	1063	L	na drewno użytk. i opał.
	12⁰⁰	D. L. P. Radom (kancelarja)	d. - radom.	sosna			2605,38							
				dąb			153,17							
				jodła			21,48							
15. XI. 27.	12⁰⁰	D. L. P. Siedlce (kancelarja)	d. - siedl.	sosna			8250,—				123	1314	L	
				dąb			2250,—				119	1288	S	(na pniu.)
	13⁰⁰	D. L. P. Poznań (kancelarja)	d. - pozn.	sosna						465000	123	1316	S	
22. XI. 27.	9⁰⁰	P. N. Przewodnik (oberża Szczepański, Przewodn.)	d.- bydgoska								94	1063	L	na drewno użytk. i opał.
6. XII. 27.	9⁰⁰	P. N. Przewodnik (oberża Szczepański, Przewodn.)	d.- bydgoska								94	1063	L	na drewno użytk. i opał.

Redaktor odpowiedzialny za dział Rynku Drzewnego Józef Ziółkowski, za dział ogłoszeń i administrację wydawnictwa Edmund Bartz

1331

Ogłoszenie.

Dyrekcja Lasów Państwowych w Białowieży niniejszem komunikuje, że posiada na sprzedaż około **4.000 klg.** nasion sosnowych o sile kiełkowania 85—90% zebranych na terenie Nadleśnictw Dyrekcji Białowieskiej po cenie 20 złotych za 1 klg. loco Dyrekcja w Białowieży.

Instytucje lub osoby życzące sobie nabyć całość lub część powyższej partji nasion, winny złożyć oferty.

Dyrekcja Lasów Państwowych w Białowieży.

Ogłoszenie. 1324

Nadleśnictwo Starzeńskie w Starzynie podaje do wiadomości, że dnia **7 listopada 1927 r.** o godz. 12-tej odbędzie się w lokalu Nadleśnictwa w Starzynie przetarg ofertowy i ustny na sprzedaż drewna opałowego, szczapowego gatunków liściastych w ilości około 3314,00 m. p. znajdującego się na składach przy st. kol. Hajnówka oraz kloców sosnowych i świerkowych w ilości około 85,23 m^3. i gatunków liściastych około 184,19 m^3 znajdujących się przy kolejce wąskotorowej leśnej w leśnictwach Łozickiem, Topilańskiem i Starzyńskiem.

Warunki przetargu są do przejrzenia w Dyrekcji Lasów Państwowych w Białowieży oraz w Nadleśnictwie Starzyńskiem.

Nadleśnictwo Starzyńskie.

Starzyna, dnia 20. X. 27. r.

Czcionkami Drukarni Rynku Drzewnego T. z o. p. Poznań ulica Wielkie Garbary nr. 20.